

ressò mont-roigenc

DEU ANYS SENSE LA MAGDA GUERRERO

Redacció

28-03-2017

El 27 de març de 2007, ha fet deu anys doncs, ens deixava l'estimada Magda Guerrero i Mercadé, de Colldejou, que durant molts anys fou mestra a l'Escola Mare de Déu de la Roca de la nostra Vila. Ella fou una gran col·laboradora de **Ressò Mont-roigenc** des del número 2 (era l'any 1982) fins a la fi dels seus dies.

Els seus temes preferits eren la llengua catalana, la història i la cultura i l'espai més conegut i preuat, publicat a **Ressò**, fou sens dubte: *"I tu, quin llibre llegeixes ara?"*. Allí ens parlava d'un llibre que havia llegit i ens el recomanava a tots els lectors de la nostra revista. També direm que, quan l'Associació de Veïns Muntanya Roja va complir els 25 anys de vida (any 2002) la Junta va voler que fos la pregonera i convidada d'honor del nostre aniversari, no endebades durant tots aquells anys ens omplí les planes de **Ressò** amb la seva excel·lent prosa, senzilla, entenedora i curulla de sàvies reflexions. La mitjana de llibres llegits per la nostra estimada Magda, durant molts anys fou d'un llibre per setmana. Això parla clarament de la seva cultura i saviesa. Mai una frase massa forta, mai

un retret, mai enfadada... sempre forta en els seus pensaments i anhels, tossudament abnegada, sempre amatent per estimar i servir el seu País, el nostre. Potser el tret més característic de la Magda, com a mestra, fou que sempre va saber inculcar als seus alumnes un immens amor per la lectura, cosa bàsica per al desenvolupament de qualsevol estudiant.

L'Ajuntament de Mont-roig, poc després del seu traspàs, i valorant el seu ingent treball com a mestra i escriptora va instaurar en els **"Premis Literaris Vila de Mont-roig"** (des del 1981), el premi de prosa "Magdalena Guerrero", en honor seu i a la seva memòria.

"Si els lectors de Ressò, després de llegir la meva col·laboració, s'animessin a llegir els llibres que comento o, simplement, s'afecionessin a la lectura, ja em podria donar per satisfeta. Com a mínim, i sabent que de mica en mica s'omple la pica, ja em conformo anant escrivint aquests articles i, qui sap?, potser la pica d'algú ja sobreix i, només que

*sigui perquè jo pari de marejar, es posa a llegir llibres i...descobreix que això li agrada” (escrit de la Magda Guerrero a **Ressò 80**).*

PARAULES PER A LA MAGDA...

(fragment de l'Esther Bargalló, a **Ressò 102**, II trimestre de 2007)

Te n'has anat, sense remor, discretament, cercant l'anhelada pau pel teu cos, cansat de la lluita contra els embats de la vida.

Els que hem tingut la immensa sort de compartir moments amb tu, copsem l'empremta inesborrable que has anat deixant, tot caminant pels senders de l'existència.

El teu diligent mestratge, amarat de paraules amables i pacients, ha semblat la llavor del coneixement entre els teus deixebles...

CARTA OBERTA A LA MEVA ESTIMADA MAGDA

(fragment del Miquel Anguera, a **Ressò 102**, II trimestre de 2007)

... El nostre país, els nostres ajuntaments, la nostra societat necessita dones i homes com tu, que siguin militants de la generositat, d'abocar-se als altres, d'estimar i donar testimoni de la veritat, del treball, sense esperar res a canvi... Que difícil, oi?

Només així “... bastirem, plegats, una cabana d'esperances cara al vent”, ens deia el 1985 l'estimat i malaguanyat Miquel Ferré.

Perquè sempre has cregut i has treballat en bastir persones que puguin fer créixer esperances al seu entorn i perquè sempre n'has donat generós exemple, Magda, mai no et podré oblidar i continuaré treballant a l'ombra del teu redós, cara al vent i per sempre més...

“...i és en el vent del teu preuat record, que encara espero, amatent, el teu retorn”.